

Feuilleton Het Gele Huis (15)

Vooruitzien

Kunstenaar Cornel Bierens heeft een droom: in januari 2015 wil hij in Amsterdam een Van Gogh-huis openen, waar het werk van de schilder te zien is in driedimensionale installaties. In Het Gele Huis kun je straks letterlijk de wereld in lopen die Van Gogh schilderde. Wekelijks beschrijft Cornel Bierens zijn lotgevallen. Hij heeft nog krap zes maanden.

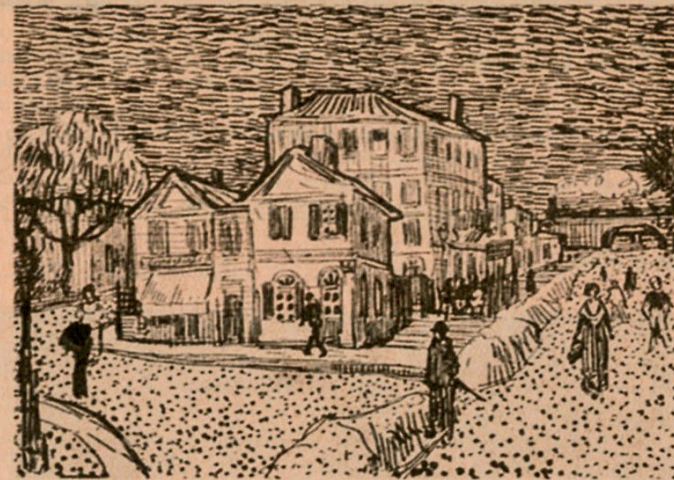
Een man spreekt me aan op een opening. 'Leuk, die stukjes over Het Gele Huis. Maar komt het er nou ook echt?' Ik hoor scepsis verpakt in een pluim.

'Het is al een feit', antwoord ik zonder blozen. Want opeens weet ik niet meer waarom het géén feit zou zijn. Ik zie het al tot in de finesses voor me, en waarom zou het dan minder een feit zijn dan alles wat ik om me heen zie? Ik zie het of ik zie het niet, en als ik het zie mag ik het volgens mij een feit noemen. De brieven van Van Gogh vertellen me op elke pagina dat hij er precies zo over denkt.

Neem het gele huis aan de Place Lamartine in Arles, dat hij betreft in september 1888. Het

is een al lang leegstaand krot, beschadigd door kraak en vernieling. Verwarming, elektriciteit en we ontbreken. Het plein voor de deur is stoffig en schaduwloos, treinen denderen er vlak langs en het aanpalende dag- en nacht-café zorgt continu voor overlast. Maar daar lees je allemaal niets over in Van Goghs brieven. Hij weet niet beter of hij is in de hemel beland.

Wat hij ziet is een stralend huis, waarin eindelijk zijn levenslang gekoesterde wens zal worden vervuld van een woon- en werkgemeenschap van kunstbroeders. In lange brieven nodigt hij collega-kunstenaars uit zich bij hem te voegen in dit ideale oord. Ondertussen zorgt hij dat de werkelijkheid niet achterblijft.

Vincent van Gogh: tekening van het gele huis in Arles, meege-stuurd met een brief aan Theo van 29.09.1888

Hij repareert ramen en deuren, laat gas aanleggen, koopt meubels, schildert zonnebloemen voor aan de muur — en zijn visioen wordt steeds meer waar. In oktober staat Paul Gauguin voor de deur met zijn koffers.

Van Gogh leeft op het vooruitzien. En ja, daarbij steekt hij regelmatig de grens over naar het al te rooskleurig wensdenken. Wat hij bijvoorbeeld heel goed kan is zich rijk rekenen. Maar dan stuit hij op broer Theo, die terugschrijft: 'Ik begrijp niets van je sommen.' Zo'n broer heb ik gelukkig zelf ook, zodat ik rustig kan blijven opstijgen met mijn feiten. Als ik te hoog ga hoor ik het wel.

.....
www.cornelbierens.nl